

19 Μαρτίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

- ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 374/92)

5 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για προσαγωγή μαρτυρίας — Κριτήρια — Νομολογία — Συναρμογή του ζητήματος με την έκφραση των εξουσιών του Δικαστηρίου — Στην κριθείσα περίπτωση επιζητούμενη απόδειξη με μαρτυρία του περιεχομένου προφορικής εξετάσεως.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Καθήκον των συλλογικών οργάνων η τήρηση κατάλληλου πρακτικού — Τι είναι κατάλληλο πρακτικό — Νομολογία και η κριθείσα περίπτωση — Άρθρο 33(14) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Ανάλυση του ζητήματος της απόδειξης με μαρτυρία ως προς τα διαμειφθέντα σε συνέντευξη — Φύση των συνεντεύξεων που καθορίζει και το συμπέρασμα.

15 Αντικείμενο της ενδιάμεσης απόφασης ήταν η αίτηση εκ μέρους του αιτητή να προσαγάγει μαρτυρία προς απόδειξη των ισχυρισμών του αναφορικά με το περιεχόμενο των ερωταποκρίσεων κατά τη συνέντευξη στην οποία υπεβλήθη, ως διεκδικητής της θέσης κλινικού Ψυχολόγου στις Ψυχιατρικές Υπηρεσίες.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

25 (1) Το κριτήριο για την παροχή άδειας για προσαγωγή μαρτυρίας είναι η σχετικότητα της προς τα επίδικα θέματα. Τα επίδικα θέ-

ματα, πέρα από εκείνα που μπορούν να εξεταστούν αυτεπάγγελτα, προσδιορίζονται από την αντιπαραβολή των εγγράφων προτάσεων.

Εγείρεται ζήτημα ως προς την έκταση των εξουσιών του Δικαστηρίου σ' αυτό το στάδιο. Απόρριψη της αίτησης για προσαγωγή μαρτυρίας για το λόγο που επικαλούνται οι καθ' ων η αίτηση, ουσιαστικά σημαίνει και εκ προοιμίου απόρριψη του ίδιου του αντίστοιχου λόγου ακυρότητας που προβάλλει ο αιτητής.

Η εύκολη απάντηση θα μπορούσε να ήταν πως δεν υπεισέρχεται το Δικαστήριο στην ουσία των επίδικων θεμάτων και πως δεν προκαταλαμβάνει το βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων ακυρότητας κατά την εξέταση ενδιάμεσων ζητημάτων. Στη σχετικά πρόσφατη απόφαση *Κυπριακή Δημοκρατία ν. C. Kassinos Contruction Ltd.*, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είχε την ευκαιρία, κατά την επίλυση ζητήματος σχετικού προς της δυνατότητας αποδοχής μαρτυρίας, να αναφερθεί στο ρόλο του Δικαστηρίου στη διοικητική δίκη.

(2) Μαρτυρία που αποβλέπει στη θεμελίωση του πραγματικού υπόβαθρου λόγων ακυρότητας που βρίσκονται έξω από όσα το Δικαστήριο έχει εξουσία να ελέγξει, δεν είναι σχετική. Το ζητούμενο στη διοικητική δίκη είναι το κύρος της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης ή απόφασης. Η υποβολή ισχυρισμών που δεν είναι δυνατό να συσχετισθούν προς αυτό το κύρος, δε σημαίνει και δέσμευση του Δικαστηρίου ως προς το τί είναι ή δεν είναι σχετικό προς την άσκηση της δικαιοδοσίας του δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Αυτή η προσέγγιση βρίσκει, έρεισμα και στην απόφαση της Ολομέλειας στην Υπόθεση *Νίκος Ζαβρός ν. Δημοκρατίας*.

(3) Αποτελεί, ως θέμα γενικής αρχής καθήκον των συλλογικών οργάνων η τήρηση κατάλληλου πρακτικού αναφορικά με τις συνεντεύξεις ή τις προφορικές εξετάσεις που διεξάγουν. Τι είναι κατάλληλο πρακτικό σ' αυτές τις περιπτώσεις έχει εξεταστεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, είναι αρκετό να σημειωθεί πως ποτέ δεν ήταν απαραίτητο να καταγράφονται οι ερωτήσεις που υποβάλλονται ή οι απαντήσεις που δίνονται. Εκείνο που επιβάλλεται είναι η καταγραφή των γενικών εντυπώσεων που αποκομίζονται ως προς την απόδοση των υποψηφίων. Η ειδική πρόνοια που περιλήφθηκε στον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο του 1990 (Ν. 1/90) ρύθμισε το θέμα ως προς την πτυχή που εξετάζεται, πάνω στη νομολογιακή του βάση (Άρθρο 33(14)).

Μπορεί να σημειωθεί για τους σκοπούς αυτής της διαδικασίας πως η Συμβουλευτική Επιτροπή κατέγραψε στο πρακτικό της τη γενική εντύπωση (ο αιτητής "κρίνεται ικανοποιητικός") και την αιτιολογία αυτής της εντύπωσης, ("Πρόκειται για άτομο τυφλό. Υστέρησε σε απαντήσεις ως προς την θεραπευτική δουλειά").

5
10 (4) Η εισαγωγή μαρτυρίας ως προς το τι ερωτήσεις υποβλήθηκαν και τι απαντήσεις δόθηκαν, θα αποτελούσε απόπειρα αναπαράστασης των συνεντεύξεων, με στόχο τον έλεγχο της ορθότητας ή του δικαιολογημένου του συμπεράσματος, ως προς το ποια ήταν η απόδοση των υποψηφίων.

15 Δεν είναι επιτρεπτός αυτής της μορφής έλεγχος. Όχι απλώς επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία που επικαλέστηκαν οι καθ'ων η αίτηση, η κρίση της διοίκησης σε ζητήματα τεχνικής φύσης ή ειδικών γνώσεων είναι γενικά ανέλεγκτη, αν και θα μπορούσε ίσως να προσεγγιστεί και κάτω από αυτό το πρίσμα η παρούσα υπόθεση, ενόψει της φύσης των παρατηρήσεων της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

20 Οι συνεντεύξεις ή οι προφορικές εξετάσεις μπορεί να καλύπτουν και θέματα που δεν είναι τεχνικά ή που δεν προϋποθέτουν ειδικές γνώσεις. Αποτελούν, γενικά, μέθοδο έρευνας, θεσμοθετημένη πλέον, για το σχηματισμό άποψης και ως προς την προσωπικότητα των υποψηφίων και γενικότερα για την αποκάλυψη παραγόντων σχετικών προς την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του διοικητικού οργάνου.

30 (5) Δε θα είχε νόημα η νομολογία και, τελικά, ο Νόμος αν γινόταν δεκτό πως θα μπορεί σε κάθε περίπτωση να προσάγεται μαρτυρία, με όλα τα συνεπακόλουθα, για να συντεθεί εκ των υστέρων εκείνο που δεν ήταν ανάγκη να καταγραφεί ευθύς εξ αρχής.

35 Αυτά, πέρα από το κατά πόσο θα ήταν ποτέ αξιόπιστη τέτοια εκ των υστέρων σύνθεση, έχοντας υπόψη, τουλάχιστον, την πάροδο του χρόνου.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

40 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Phedias v. Republic, 1 R.S.C.C. 66,

Ζαβρός v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 106,

<i>Σταύρου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1023,</i>	
<i>Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 289,</i>	
<i>Δημοκρατία ν. C. Kassinos Construction Ltd. (1990) 3 Α.Α.Δ. 3835,</i>	5
<i>Malais and Others ν. Republic (1965) 3 C.L.R. 572,</i>	
<i>Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,</i>	10
<i>Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,</i>	
<i>P.S.C. ν. Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591,</i>	15
<i>Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,</i>	
<i>Georghiou and Others ν. Republic (1988) 3 C.L.R. 678,</i>	
<i>Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών (1992) 3 Α.Α.Δ. 437,</i>	20
<i>Maratheftis and Another ν. Republic (1986) 3 C.L.R. 533.</i>	

Αίτηση.

Αίτηση για άδεια για προσαγωγή μαρτυρίας με στόχο την απόδειξη του ισχυρισμού του αιτητή πως δεν του υποβλήθηκε οποιαδήποτε ερώτηση σχετική προς τις θεραπευτικές του δεξιότητες.

<i>Ι. Αβρααμίδης, για τον Αιτητή.</i>	30
<i>Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.</i>	
<i>Σ. Πούγιουρος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.</i>	35

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Στα πλαίσια της διαδικασίας πλήρωσης μιας θέσης κλινικού Ψυχολόγου στις Ψυχιατρικές Υπηρεσίες, η Συμβουλευτική Επιτροπή κάλεσε τους υποψηφίους σε προφορική εξέταση.

Το μέρος των πρακτικών της Συμβουλευτικής Επιτροπής

που αφορά στον αιτητή, ο οποίος, πρέπει να σημειώσω, κατέχει όλα τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας, είναι το ακόλουθο:

5 "Ακολούθησε συνέντευξη με ερωτήσεις σχετικές με το επάγγελμα του Κλινικού Ψυχολόγου και την καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας.

.....
 10 Νικολαΐδης Χριστάκης: Πρόκειται για άτομο τυφλό. Υστέρησε σε απαντήσεις ως προς την θεραπευτική δουλειά. Κρίνεται ικανοποιητικός."

Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφάσισε να συστήσει τρεις από τους υποψηφίους ως κατάλληλους για διορισμό. Ο αιτητής δεν περιλήφθηκε σ' αυτό τον προκαταρκτικό κατάλογο ούτε και
 15 στον τελικό που κατάρτισε στη συνέχεια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Στην προφορική εξέταση που διεξήγαγε η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας κλήθηκαν μόνο οι τρεις που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και η τελική σύγκριση έγινε μόνο μεταξύ τους. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας απεφάσισε το
 20 διορισμό της Γιαννούλλα ΧατζηΠαναγής Παντελή.

Με την προσφυγή του ο αιτητής επιδιώκει την κήρυξη της προαγωγής ως άκυρης για αριθμό λόγων. Μεταξύ άλλων, ήγειρε
 25 καιρία ερωτήματα ως προς την καθόλου αρμοδιότητα της Συμβουλευτικής Επιτροπής να ασχοληθεί με το θέμα των θεραπευτικών δεξιοτήτων του αιτητή. Δε χρειάζεται όμως να επεκταθώ σ' αυτά. Για τους σκοπούς αυτής της ενδιάμεσης διαδικασίας, είναι αρκετό να αναφερθεί εκείνος από τους λόγους ακυρότητας που αναφέρεται στο περιεχόμενο της προφορικής
 30 εξέτασης που διεξήγαγε η Συμβουλευτική Επιτροπή.

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή πως δεν του υποβλήθηκε οποιαδήποτε ερώτηση σχετική προς τις θεραπευτικές του δεξιότητες και πως η σημείωση στο πρακτικό ότι "υστέρησε σε απαντήσεις
 35 ως προς την θεραπευτική δουλειά", ήταν εντελώς αυθαίρετη.

Μετά τη συμπλήρωση των γραπτών αγορεύσεων, ο αιτητής υπέβαλε γραπτή αίτηση για άδεια προσαγωγής μαρτυρίας με στόχο την απόδειξη του πιο πάνω ισχυρισμού. Οι καθ' ων η αίτηση
 40 ενίστανται γιατί, όπως υποστηρίζουν, το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να ερευνήσει τα γεγονότα σε σχέση με το πώς κατέληξε η Συμβουλευτική Επιτροπή στην κρίση της ούτε την εγκυρότητα ή την αιτιολογία που σχετίζεται με τις νοητικές διεργασίες που την οδήγησαν σ' αυτή.

Το κριτήριο για την παροχή άδειας για προσαγωγή μαρτυρίας είναι η σχετικότητα της προς τα επίδικα θέματα. (Βλ. *Kyriakides Phedias v. Republic* 1 R.S.C.C. 66, *Νίκος Ζαβρός ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 106. Τα επίδικα θέματα, πέρα από εκείνα που μπορούν να εξεταστούν αυτεπάγγελτα, προσδιορίζονται από την αντιπαραβολή των εγγράφων προτάσεων. (Βλ. *Σταύρος Σταύρου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1023 και, συναφώς, *Ανδρέας Δημητρίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 289.)

5

Εγείρεται ζήτημα ως προς την έκταση των εξουσιών του Δικαστηρίου σ' αυτό το στάδιο. Απόρριψη της αίτησης για προσαγωγή μαρτυρίας για το λόγο που επικαλούνται οι καθ' ων η αίτηση, ουσιαστικά σημαίνει και εκ προοιμίου απόρριψη του ίδιου του αντίστοιχου λόγου ακυρότητας που προβάλλει ο αιτητής.

10

15

Η εύκολη απάντηση θα μπορούσε να ήταν πως δεν υπεισέρχεται το Δικαστήριο στην ουσία των επίδικων θεμάτων και πως δεν προκαταλαμβάνει το βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων ακυρότητας κατά την εξέταση ενδιάμεσων ζητημάτων. Νομίζω, όμως, πως δεν είναι έτσι. Στη σχετικά πρόσφατη απόφαση *Κυπριακή Δημοκρατία ν. C. Kassinos Construction Ltd* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3835, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είχε την ευκαιρία, κατά την επίλυση ζητήματος σχετικού προς της δυνατότητα αποδοχής μαρτυρίας, να αναφερθεί στο ρόλο του Δικαστηρίου στη διοικητική δίκη. Εξηγήθηκε πως ο ρυθμιστικός αυτός ρόλος, σε θέματα διαδικασίας και απόδειξης, είναι διάφορος και ευρύτερος από αυτό που επιτρέπει το δικονομικό σύστημα που επικρατεί στην πολιτική δίκη. Υιοθετήθηκε στην υπόθεση εκείνη η παρατήρηση στη σελίδα 135 του Συγγράμματος του Γ. Παπαχατζή - Μελέται επί του Δικαίου των Διοικητικών Διαφορών πως "ο δικαστής, ουχί δ' οι διάδικοι, διευθύνει την έρευνα του πραγματικού μέρους της υποθέσεως", και, ακόμα, η υπόθεση *Andreas Malais and Others v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 572 στην οποία αποφασίστηκε πως, σε διαδικασίες αυτής της φύσης, το Δικαστήριο έχει την εξουσία και την ευθύνη της ρύθμισης της προσαγωγής μαρτυρίας σύμφωνα με τις απαιτήσεις για δέουσα άσκηση της δικαιοδοσίας του δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος, ακριβώς λόγω της φύσης αυτής της δικαιοδοσίας.

20

25

30

35

40

Μαρτυρία που αποβλέπει στη θεμελίωση του πραγματικού υπόβαθρου λόγων ακυρότητας που βρίσκονται έξω από όσα το Δικαστήριο έχει εξουσία να ελέγξει, δεν είναι σχετική. Το ζητούμενο στη διοικητική δίκη είναι το κύρος της προσβαλλόμενης δι-

οικητικής πράξης ή απόφασης. Η υποβολή ισχυρισμών που δεν είναι δυνατό να συσχετισθούν προς αυτό το κύρος, δε σημαίνει και δέσμευση του Δικαστηρίου ως προς το τί είναι ή δεν είναι σχετικό προς την άσκηση της δικαιοδοσίας του δυνάμει του 5 Αρθρου 146 του Συντάγματος. Αυτή η προσέγγιση βρίσκει, νομίζω, έρεισμα και στην απόφαση της Ολομέλειας στην Υπόθεση **Νίκος Ζαβρός v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) στην οποία η αίτηση για προσαγωγή μαρτυρίας απορρίφθηκε μεταξύ άλλων και για- 10 τί "εν πάση περιπτώσει η μαρτυρία την οποία ο αιτητής επικαλείται είναι άσχετη με την υπόθεση γιατί δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της επίδικης πράξης...".

Αποτελεί, ως θέμα γενικής αρχής καθήκον των συλλογικών οργάνων η τήρηση κατάλληλου πρακτικού αναφορικά με τις συ- 15 νεντεύξεις ή τις προφορικές εξετάσεις που διεξάγουν. Τί είναι κατάλληλο πρακτικό σ' αυτές τις περιπτώσεις έχει εξεταστεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, είναι αρκετό να σημειώσω πως ποτέ δεν ήταν απαραίτητο να καταγράφονται οι ερωτήσεις που 20 υποβάλλονται ή οι απαντήσεις που δίνονται. Εκείνο που επιβάλλεται είναι η καταγραφή των γενικών εντυπώσεων που αποκομίζονται ως προς την απόδοση των υποψηφίων. (Βλ. **Φειδίας Εκτωρίδης v. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 922, **Χρυσανθος Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228.) Η ειδική πρόνοια που περιλήφθηκε στον 25 περι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο του 1990 (Ν. 1/90) ρύθμισε το θέμα ως προς την πτυχή που εξετάζουμε, πάνω στη νομολογιακή του βάση. Προνοεί το άρθρο 33(14) πως

30 "Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά της κάθε μιας Επιτροπής και αιτιολογείται."

35 Μπορεί να σημειωθεί για τους σκοπούς αυτής της διαδικασίας πως η Συμβουλευτική Επιτροπή κατέγραψε στο πρακτικό της τη γενική εντύπωση (ο αιτητής "κρίνεται ικανοποιητικός") και την αιτιολογία αυτής της εντύπωσης, ("Πρόκειται για άτομο τυφλό. Υστέρησε σε απαντήσεις ως προς την θεραπευτική δουλειά"). 40

Η εισαγωγή μαρτυρίας ως προς το τι ερωτήσεις υποβλήθηκαν και τί απαντήσεις δόθηκαν, θα αποτελούσε απόπειρα αναπαράστασης των συνεντεύξεων με στόχο τον έλεγχο της ορθότητας ή του δικαιολογημένου του συμπεράσματος ως προς το ποια ήταν η από-

δοση των υποψηφίων. Τέτοια πορεία, θα συνεπαγόταν όχι μόνο την κατάθεση των όσων ο ίδιος ο αιτητής ισχυρίζεται αλλά και την κλήση των μελών του συλλογικού οργάνου για ανάκληση στη μνήμη τους όσων διαδραματίστηκαν στο παρελθόν, στην παρούσα περίπτωση 18 περίπου μήνες προηγουμένως, και, ακόμα, όπως μπορεί εύκολα να προβλεφθεί, αντεξέταση τους ως προς τις νοητικές διεργασίες που τις οδήγησαν στην κρίση τους, για να διαπιστώσει το ίδιο το Δικαστήριο αν αυτή η κρίση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

5

Νομίζω πως δεν είναι επιτρεπτός αυτής της μορφής έλεγχος. Όχι απλώς επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία που επικαλέστηκαν οι καθ' ων η αίτηση, η κρίση της διοίκησης σε ζητήματα τεχνικής φύσης ή ειδικών γνώσεων είναι γενικά ανέλεγκτη αν και θα μπορούσε ίσως να προσεγγιστεί και κάτω από αυτό το πρίσμα η παρούσα υπόθεση ενόψει της φύσης των παρατηρήσεων της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Οι συνεντεύξεις ή οι προφορικές εξετάσεις μπορεί να καλύπτουν και θέματα που δεν είναι τεχνικά ή που δεν προϋποθέτουν ειδικές γνώσεις. Αποτελούν, γενικά, μέθοδο έρευνας, θεσμοθετημένη πλέον, για το σχηματισμό άποψης και ως προς την προσωπικότητα των υποψηφίων και γενικότερα για την αποκάλυψη παραγόντων σχετικών προς την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του διοικητικού οργάνου. (Βλ. *Public Service Commission v. Potoudes and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591 και *Κλέαρχος Μιλτιάδους v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318. Παρεμβάλλω εδώ, πως ο Νόμος ορίζει πως ο όρος "προφορική εξέταση" περιλαμβάνει και τη συνέντευξη.

10

15

20

25

Η εντύπωση που σχηματίζει το κάθε ένα από τα μέλη του συλλογικού οργάνου κατά τις συνεντεύξεις, είναι υποκειμενική. (Βλ. συναφώς *Andreas Z. Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 678, *Εύης Δρουσιώτης v. Δήμος Λατσιών* (1992) 3 Α.Α.Δ. 437. Επιπρόσθετα προς όσα ισχύουν γενικά ως προς τη δυνατότητα ελέγχου της υποκειμενικής κρίσης των διοικητικών οργάνων, θα έλεγα ότι αποτελεί συνακόλουθο της Νομολογίας ως προς τη μη αναγκαιότητα καταγραφής των ερωτήσεων και των απαντήσεων πως δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο αυτή η υποκειμενική κρίση. Θα ήταν αντινομικό να είναι επιτρεπτός αυτός ο έλεγχος και, ταυτόχρονα, να είναι επιτρεπτή η μη καταγραφή των αυθεντικών δεδομένων που θα διασφάλιζαν την αποτελεσματική διενέργειά του. Δε θα είχε νόημα η νομολογία και, τελικά, ο Νόμος αν γινόταν δεκτό πως θα μπορεί σε κάθε περίπτωση να προσάγεται μαρτυρία, με όλα τα συνεπακόλουθα, για να συντεθεί εκ των υστέρων εκείνο που δεν ήταν ανάγκη να καταγραφεί ευθύς εξ αρχής.

30

35

40

Αυτά, πέρα από το κατά πόσο θα ήταν ποτέ αξιόπιστη τέτοια εκ των υστέρων σύνθεση, έχοντας υπόψη, τουλάχιστον, την πάροδο του χρόνου. Στις υποθέσεις *Maratheftis and Another v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 533 και *Public Service Commission v. Potoudes and Others* (ανωτέρω) εξετάστηκαν οι κίνδυνοι εσφαλμένης ή ανακριβούς καταγραφής ακόμα και των γενικών εντυπώσεων ως προς την απόδοση κατά τις συνεντεύξεις όταν αυτές καταγράφονται όχι ταυτόχρονα με τη διεξαγωγή τους αλλά μεταγενέστερα. Στις υποθέσεις εκείνες, η αργοπορημένη καταγραφή των εντυπώσεων, προκάλεσε έλεγχο ως προς το ενδεχόμενο να μὴν καταγράφηκαν στο τέλος ορθά. Δε χρειάζεται να αναφερθώ σε λεπτομέρειες γιατί σε εκείνες τις περιπτώσεις το ζήτημα ήταν πραγματικό. Στην υπόθεση *Maratheftis* θεωρήθηκε ότι υπήρχε ενώ στην υπόθεση *Potoudes* ότι δεν υπήρχε τέτοιος κίνδυνος. Στην παρούσα υπόθεση το ζήτημα είναι νομικό.

20 Για τους πιο πάνω λόγους, δεν μπορεί να επιτραπεί η επιδιωχθείσα προσαγωγή μαρτυρίας. Η αίτηση απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.